

через також міністра фінансів (Указ Президента України «Про Положення про Державну податкову службу України» від 12.05.2011 р. № 584/2011). А це означає, що вказаний керівник має низку суттєвих повноважень: затвердження планів, отримання звітів, кадрових призначень, створення та ліквідації підрозділів тощо. Крім того, Мінфін є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації податкової та митної політики (Указ Президента України «Про Положення про Міністерство фінансів України» від 8.04.2011 р. № 446/2011), що також відображено у низці положень зазначеного указу та інших нормативних актах.

Таким чином на сьогоднішній день існує необхідність внесення змін до чинного законодавства щодо визначення правового статусу Міністерства доходів і зборів України, забезпечення кадрового потенціалу та належної кваліфікації службовців. За умови об'єднання податкових і митних органів на багатьох посадових осіб покладатиметься виконання двох основних функцій різного виду, що потребуватиме наявності різних знань та навичок.

Коваль Н.О.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри морського та митного права*

ІСТОРИЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ НАДАННЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ

Спеціалісти з міжнародного права не можуть назвати хоча б приблизно час зародження такого суспільного руху як надання гуманітарної допомоги.

Історії відомі факти надання гуманітарної допомоги не тільки у середньовіччі, але і в стародавній століття. Наприклад, культура Стародавнього Єгипту була пройнята турботою про людей. Сім діянь істинного милосердя закликають «нагодувати голодного, напоїти спраглого, одягнути роздягненого, дати притулок мандрівнику, звільнити полоненого, вилікувати хворого, поховати мертвого». Інший приклад, коли орден лікарні св. Іоанна в Єрусалимі (XII ст.), відомий у той час як Мальтійський орден, героїчно намагався полегшити страждання людей, особливо коли чорна смерть, як в той час називали бубонну чуму, наводила жах на всю Європу. Основна ж маса людей залишалася відносно байдужою до страждань інших.

Тим не менш, саме з розквітом в Європі і Північній Америці в XVIII – XIX століттях місіонерських (релігійних) товариств і пов'язують виникнення цього руху. Дійсно місіонери займалися не тільки зверненням до християнства жителів далеких країн, але й надавали їм гуманітарну допомогу. Саме вони сприяли усвідомленню співвітчизниками гуманітарних

потреб, що існують в інших районах світу, і в зв'язку з цим окремі громади нерідко фінансували діяльність місіонерів.

Нажалу в світі постійно відбуваються різні катаклізми і якою б не була їх причина – повінь, засуха, землетрус або конфлікт, – вони завжди ведуть до негативних наслідків: до загибелі людей, переміщенню населення, втрати громадами здатності своїми силами забезпечувати своє існування і приносять величезні страждання. Усунення таких наслідків та надання допомоги нужденним є одним із пріоритетних завдань міжнародного співтовариства в області гуманітарної діяльності.

Гуманітарної допомоги, перш за все, потребують країни Африки, Азії, Латинської Америки. У меншій мірі охоплені діяльністю гуманітарних товариств країни Близького Сходу та Європи. У процесі надання гуманітарної допомоги приймають участь як міжнародні, так і неурядові організації, а також добровільні установи.

Організація об'єднаних націй (далі – ООН) приймає участь у наданні гуманітарної допомоги через свої установи. Наприклад, у 1961 р. на конференції Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН була представлена Всесвітня продовольча програма ООН, а вже з 1963 р. була заснована як орган щодо продовольчої допомоги в системі ООН, яка є найбільшою в світі гуманітарною організацією з надання надзвичайної продовольчої допомоги.

Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) направляє свої зусилля на задоволення потреб дітей у кризових ситуаціях.

Управління ООН з координації гуманітарних питань є підрозділом Секретаріату ООН, до компетенції якого входить координація діяльності ООН по наданню міжнародної гуманітарної допомоги у ситуаціях, коли її масштаби перевищують можливості та компетенцію однієї гуманітарної організації. Свою нинішню назву Управління отримало в 1998 році, коли був перейменований створений у 1992 році в рамках Секретаріату ООН Департамент з гуманітарних питань.

У 2005 р. був заснований Центральний фонд реагування на надзвичайні ситуації ООН (СЕРФ), основне завдання якого забезпечення адресного спрямування коштів у мережі міжнародних організацій, що займаються наданням допомоги.

У 1863 р. на базі діяльності благодійної організації «Женевське суспільство благоденства» була скликана міжнародна конференція, на якій і було засновано Червоний Хрест, згодом комітет Червоного Хреста отримав назву «Міжнародний Комітет Червоного Хреста», основна діяльність якого зводилася до надання захисту і допомоги потерпілим в озброєних конфліктах і внутрішніх безладах. Крім того, істотну підтримку надають і такі добровільні установи як Дієва допомога і Християнська допомога.

Сучасний рух надання гуманітарної допомоги регламентується нормативно-правовими актами як міжнародних, так і національних ін-

ституцій. Під егідою ООН розроблена і прийнята потужна правова база міжнародно-правового захисту кожної людини окремо і людської цивілізації в цілому. Це низка конвенцій, які Україна ратифікувала, а саме: Загальна декларація прав людини; Конвенції щодо заборони геноциду, апартеїду, расової дискримінації, тортур, жорстокого і нелюдського поводження; про захист жертв війни; щодо прав жінок і дітей і т. д.

Крім того, Верховна Рада України у 1999 р. прийняла Закон України «Про гуманітарну допомогу», у 2012 р. Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації», якими визначені загальні засади благодійної діяльності в Україні, забезпечення правового регулювання відносин у суспільстві, спрямованих на розвиток благодійної діяльності, а також правові, організаційні, соціальні засади отримання, надання, оформлення, розподілу і контролю за цільовим використанням гуманітарної допомоги.

Питання переміщення гуманітарної допомоги через митний кордон України, природно, регламентуються Митним кодексом України (далі – МК України). МК України 2012 р. збережений концептуальний підхід щодо митного контролю та митного оформлення гуманітарної допомоги, який був закріплений попереднім МК України, але є і деякі зміни, які торкнулись застосування деяких митних режимів, а також тимчасового зберігання цієї допомоги.

Сергейчик В.А.

*Национальный университет «Одесская юридическая академия»,
ассистент кафедры морского и таможенного права,
кандидат юридических наук*

СПАСЕНИЕ ОКЕАНА, ГЛОБАЛЬНЫЕ ИНИЦИАТИВЫ

Моря и океаны играют огромную роль в жизни человека. Океаны занимают две трети поверхности Земли, и защита их стала одной из главных задач мирового сообщества на сегодняшний день. Способность моря ассимилировать и обезвреживать сбросы, а также восстанавливать природные ресурсы неограниченна. Мы все шире и интенсивнее используем моря и океаны, включая их дно и побережье для ловли рыбы, добычи минералов и нефти, транспорта, отдыха и оздоровления, и, увы, выброса мусора и отходов. Ухудшение экологии морей ведет к ухудшению среды нашего обитания и ухудшению здоровья человека. Морская среда и питаемые ею живые организмы имеют жизненное значение для человечества и все люди заинтересованы в обеспечении управления этой средой таким образом, чтобы ее качество и ресурсы не ухудшались. Несмотря на огромный рост мирового судоходства, загрязнение нефтью с судов сократилось в течение 1980-х гг. на 60 процентов, и эта тенденция продолжает сохраняться. Это отчасти объясняется введением более совершенных методов контроля